

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for kai

2. versjon 2021

Innledning	4
Generelt	4
Rasens historie, bakgrunn og utvikling	4
Rasens populasjon	7
Helse	8
Reproduksjon – forplantning	13
Mentalitet	15
Adferd	16
Eksteriør	18
Oppsummering	19
Prioritering av kortsiktige og langsiktige mål	19
Strategier for å nå målene	19
Plan for videre arbeid i JUN	19

Innledning

Mellom 1. og 2. versjon av RAS, har raseklubben byttet navn fra Norsk Shibaklubb (NSK) til Japansk urhundklubb i Norge (JUN).

Oppgaven med å utarbeide og revidere RAS er av styret delegert til klubbens Sunnhetsutvalg (SU). Under arbeidet med revisjon (versjon 2) består SU av Solvor Nærland, Laila Nagel, Ann Margot Whyatt og Christen Lang. Fra juni 2021 ble også Mika Josefine Hætta med.

Kai er en av rasene som hører inn under Japansk urhundklubb i Norge. Pr oktober 2021 finnes det 8 kai i Norge (7 registrerte) og en oppdretter av denne rasen registrert i Norge. 2 av de 8 hundene er importert.

Ved revisjon av RAS har SU benyttet seg av klubbens egen helseundersøkelse om kai, som ble gjennomført vinteren 2019/2020.

Siden vi i vårt land har så få individer i rasen, må vi i tillegg legge tilgjengelig informasjon om rasen og helsestatus i Europa og Japan til grunn for dokumentet. Finland er det landet i Europa med flest individer av rasen kai. Kati Kraemer, som er leder av Finnish Nihon Club, har velvillig svart på spørsmål fra oss.

SU følger med på utviklingen i rasen, og vil tilføye opplysninger hvis ny informasjon blir tilgjengelig.

Denne versjonen av RAS er utvidet i forhold til første versjon, men med avgrensninger siden vi fortsatt har så få individer.

Generelt

Rasens historie, bakgrunn og utvikling

Kai, også kjent som Tora Inu ("tigerhund") og er en av de 6 japanske spisshundrasene.

Rasen skiller seg fra de andre middels store japanske rasene, ved å være tigrert. Kai er større enn shiba, men bare marginalt mindre enn shikoku, hokkaido og kishu, noe som gir den en unik plass i gruppen med japanske raser.

Rasen har fått navn fra fjellregionen Kai, som vi i dag kjenner som Yamanashi. Historien forteller om berømte tigrerte jakthunder fra denne regionen, med jaktegenskaper ingen andre kunne vise. Tradisjonelt ble den brukt til jakt på en fjellantilope, kamoshika, men med sin fleksibilitet og fysikk ble de også brukt på mange andre byttedyr, alt fra fasan til bjørn.

I dag brukes kai hovedsakelig som jakthund på fasaner, villsvin og hjort.

Man antar at de første domestiserte hundene kom til Japan med folkegruppene Jomon og Yayoi.

På grunn av landets geografi og isolasjon, ble hundene uforandret gjennom tusener av år. Da Japan åpnet seg for resten av verden, ble de innfødte hundene krysset med vestlig raser, og dermed ble det færre og færre av de originale japanske hundene.

Med Showa-perioden begynte arbeidet for å klassifisere og bevare de gjenlevende japanske rasene. Man lette på landsbygda og i isolerte strøk, for å finne hunder med minst mulig innblanding av vestlige raser. Takket være Yamanashi-regionens geografi og utilgjengelighet fantes det flere individer av rasen Kai der. Da Dasuke Adachi, en advokat fra Kofu, så en av disse tigrete hundene i 1931, gjorde den et sterkt inntrykk på ham. Etter noe leting fant han hundene i landsbyen Ashiyasu, og sammen med andre prominente innbyggere begynte han arbeidet med å lokalisere og bevare denne sjeldne japanske spisshundtypen. Det lyktes ham til slutt å få tak i to av de beste individene. Disse tok han med til Kofu, der han startet arbeidet med å redde rasen kai. Kai Ken Aigokai (KKA) ble dannet i november samme år.

På den første utstillingen arrangert av NIPPO, fikk kaiene mye oppmerksomhet fra deltakerne. Dette bidro til å få rasen definert som levende nasjonalmonument i 1933. Antallet kaier økte under den nasjonale og regionale beskyttelsen, og de regionale myndighetene ga skattelettelser til eiere av disse levende nasjonalmonumentene. Takket være dette ble rasen kai relativt lite berørt av 2. verdenskrig, siden mange av hundene ble holdt i offisielle kontorer og på politistasjoner.

Etter krigen var over halvparten av hundene i Yamanashi-regionen kaier, noe som viser hvor effektive tiltakene for å bevare rasen hadde vært.

FCI standarden beskriver rasen som medium stor, velbalansert, robust med velutviklede muskler. Hunden har typiske trekk for hunder fra fjellene i Japan, som sterke lemmer og godt utviklede haser. Rasen har tre godkjente farger, alle tigrert: Aka-tora (rødtigrert), Chu-tora (mellomtigrert) og KuroTora (svarttigrert). Aka-tora er den mest sjeldne varianten. Rasen har et recessivt gen som gir hvit/krem. De fleste kaier har mørke flekker på tungen.

I likhet med alle de japanske spisshundrasene har den en dobbelpels, med strie dekkhår og tykk, tett underull som røytes 2 ganger i året.

Når det kommer til størrelsen, spriker beskrivelsene mellom de ulike organisasjonene. KKA godtar alt mellom 40-50 cm. JKC sier 47-53 for hannhunder og 42-48 for tisper, mens NIPPO har 47-55 for hanner og 44-52 for tisper og "vår" FCI-standard sier 47-53 for hannhunder og 42-48 for tisper.

Kai er en intelligent, sporty og våken rase, med et stort jaktinstinkt.

Som de fleste japanske spisshundraser tar den selvstendige avgjørelser. Mange er sterkt knyttet til sine eiere og kan bli utmerkede følgesvenner for de som er villige til å gi dem den oppmerksomheten og fysiske aktiviteten den trenger. De kan være territorielle og kan bli brukbare vakthunder, men de er ikke voktere eller beskyttende av natur. De lærer raskt og noen få er søks- og redningshunder i Japan.

Selv i Japan er dette en liten rase. Totalt finnes det 12-14 000, og årlig registreres det 900 – 1000 valper, de fleste registreres i KKA. Det finnes lite dokumentasjon på helsestatus for rasen, men man har sett allergier, kramper/anfall, patellaluksasjon, tannfeil og en høy forekomst av kryptorkisme.

I likhet med alle de japanske spisshundrasene har den en dobbelpels, med strie dekkhår og tykk, tett underull som røytes 2 ganger i året.

Alle de japanske nasjonale rasene har i hovedsak samme standard. De skiller seg hovedsakelig fra hverandre når det gjelder størrelse, farger og formen på halene:

Akita er den største, med en skulderhøyde på 58 til 70 cm. Fargen er rød, hvit og sort/grå med brindle (tiger) striper. Alle farger unntatt de hvite skal ha urajiro (= cremehvite tegninger/kontraster).

Kishu har en skulderhøyde på 46 til 55 cm. De er i hovedsak hvite, men det finnes røde og sesame (meget sjelden). De to siste har urajiro. Halen er åpen, sabelformet.

Shikoku har en skulderhøyde på 46 til 55 cm. Fargen er rød sesame, sort sesame og black and tan (tricolor). Alle skal ha urajiro (= cremehvite kontraster).

Kai har en skulderhøyde på 42 til 53 cm. Kai skal ikke ha urajiro. Fargen er sort sesame med bridle striper eller rød sesame med brindle stiper. Halen er sigdformet.

Hokkaido har en skulderhøyde på 45,5 til 51,5 cm. Fargen er rød, black and tan (tricolor) og sesame. De kan også være røde med bridle/tiger striper eller hvite. På den fargen synes jo ikke urajiro. Halen er ringet, ikke tett, men sjelden åpen/ sabelformet, selv om dette ikke er feil hos denne rasen.

Shiba er den minste rasen. Den har en skulderhøyde på 35 til 41 cm og har fargene rød, sesame og black & tan (tricolor). Alle shiba, uansett farge, skal ha urajiro, som er kremfargede markeringer på undersiden av kropp og lemmer, i tillegg til kinn og snute.

Overordnet mål for rasen

Det overordnede målet for rasen er rasetypiske hunder som er sunne og som har et rasetypisk, men funksjonelt temperament.

Rasens populasjon

I raseklubben i Japan ble det i 2020 registrert 914 kai. I Japans kennelklubb ble det registrert 93 kai, og i Nippo 87. Noen av disse hundene er nok de samme). Populasjonen øker i enkelte land utenfor Japan, bl.a. i USA.

KKA, som er rasens klubb i Japan, utsteder ikke exportpedigree. Det er derfor en del importere i Europa som ikke er registrert. Årsmøtet i JUN i 2020 vedtok å åpne for åpen stambok. En arbeidsgruppe utarbeider nødvendig dokumentasjon før søknad til NKK sendes.

Tabell med antall registrerte hunder i noen land (uvisst hvor mange som fremdeles lever)

Norge	7 (+ 1 ureg)
Sverige	7 (+ 2 ureg)
Finland	119 reg, men uvisst hvor mange som bor der og hvor mange som lever
Danmark	10
Frankrike	Usikkert antall
Polen	3 reg + et valpekull på 3
Italia	Usikkert antall
Belgia	6
USA	Mange, men uoversiktlig

I Norge har vi gjennom vår ene oppdretter av kai hatt:

- 2 importere (fra Danmark og Italia)
- 2 kull (2013- 3 valper, og 2015 – 5 valper)
 - 2 valper er eksportert til utlandet
 - 1 valp er død

Overordnet mål: rasetypiske hunder som er sunne og som har et rasetypisk, men funksjonelt temperament som er tilpasset vårt samfunn

Kortsiktige og langsiktige mål er sammenfallende:

- Øke bestanden i Norge, passe på den genetiske variasjonen
- Flere individ som ikke er i slekt
- Bevissthet om minst mulig innavlsgrad
- Ved import legge vekt på sunn, funksjonelle og balanserte hunder
- Utarbeide rasekompendium for å øke kompetansen om rasen hos dommere og framtidige eiere og oppdrettere
- Oppfordre eiere og oppdrettere til å melde fra til SU om sykdom og andre problem

Helse

Dette kapittelet er basert på de svarene vi fikk inn på helseundersøkelsen. Vi er klar over at vi har så få individ i Norge at vi ikke kan si noe sikkert, men dette er slik helsen framstår hos de hundene vi har i landet vårt akkurat nå.

I tillegg til det som framgår av helseundersøkelsen, er vi kjent med at det er forekomst av HD og patella i rasen.

Vi har fått tilgang til finske helseregistreringer, som i stor grad bekrefter våre resultater.

Levealder

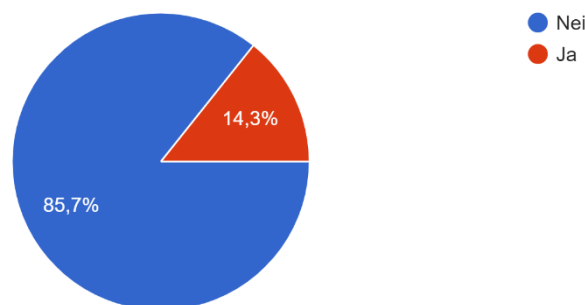
Alle hundene som omfattes av helseundersøkelsen, er ganske unge. Hele 4 av de 7 hundene er født i 2015. Dermed lever de fleste ennå. Bare 1 hund er død.

Hud – pels - ører

1 av de 7 hundene har oppsøkt dyrlege for problemer med hud/pels i form av unormal kløe.

3-1 Har du oppsøkt dyrlege for problemer med hud/pels?

7 svar

Ingen av de 6 som svarte på spørsmålet, har hunder som har vært utredet av veterinær for hud og pelsproblem. Det stilles spørsmål om en hund, som ikke er avklart.

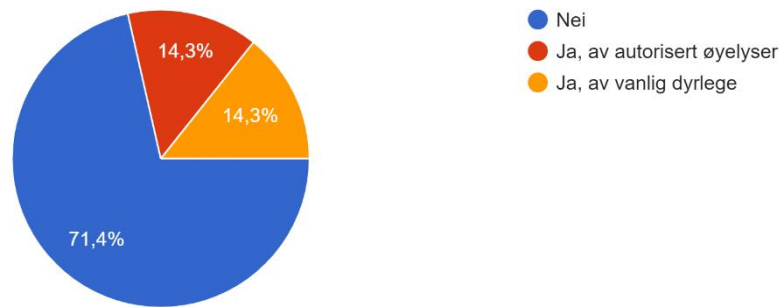
Det er heller ingen som har hatt furunkulose, våteksem eller analkjertelproblem. En hund har hatt ørebetennelse 2 ganger. Ingen har nedsatt hørsel eller er døv.

Øyne

2 hunder er øyeundersøkt og 1 øyelyst. Men øyesykdommer synes ikke å være noe problem i rasen. Det er ikke funnet noen hunder med glaukom, akutt glaukom eller øyekatar.

6-1 Er hunden øyeundersøkt ?

7 svar

Ledd – skjelett – muskler

Hofteledds dysplasi (HD):

Hofteledds dysplasi (HD) er en utviklingsfeil i hofteleddene, som kan berøre et eller begge hofteledd. Utviklingen av HD hos en hund kan skyldes en kombinasjon av arv og miljø.

HD deles inn i forskjellige grader, som leses av på et røntgenbilde: A og B betyr at hunden er fri (hofteleddene er fine). C er svak grad, D er middels grad og E er sterk grad.

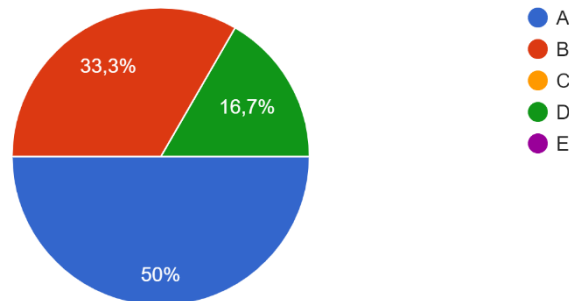
Det er ikke nødvendigvis sammenheng mellom den diagnosen som stilles ved hjelp av røntgenbilde og hvordan hundens kliniske tilstand er. Dersom hunden holdes i god kondisjon, dvs trenes riktig og fornuftig (ikke overdreven mosjon), vil en sunt konstruert hund ofte oppnå like høy levealder som hunder som er fri.

Finske helseregistreringer samsvarer i med det som framkommer i vår helseundersøkelse, dvs at HD finnes i rasen, men det synes ikke å være noe stort problem.

6 av de 7 hundene er røntget for HD (hofter). 5 av disse var fri for hofteleddsdisplasi (grad A og B), mens 1 hund hadde grad D med små forkalkninger.

7-2 Hvis ja, hvilken diagnose?

6 svar

Albuedysplasi (AD, tidligere kalt AA):

Albueleddet består av tre knokkeldeler: humerus (overarmsbeinet) som leder mot de to underarmsbeina radius (spolebeinet) og ulna (albubeinet).

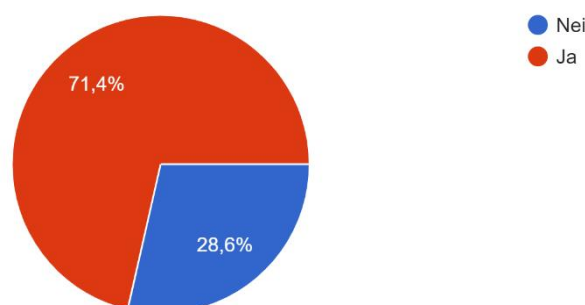
Når et albueledd har dårlig passform, oppstår det en unormal punktbelastning på ulike steder i leddet. Disse vekstforstyrrelsene kan føre til halthet og smerte, samt utvikling av osteoartrose i leddet. Diagnose stilles ved hjelp av røntgen.

Angående avl anbefales at hund med grad 1 brukes sammen med hund som er fri. Klubben har ikke krav om kjent diagnose når det gjelder AD.

5 hunder er røntget for AD (albuer). Alle var fri for albuedysplasi (grad 0).

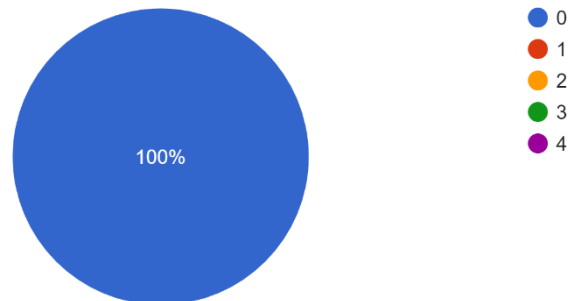
7-5 Er hunden røntget for albuedysplasi, AD ?

7 svar

7-6 Hvis ja, hvilken diagnose ?

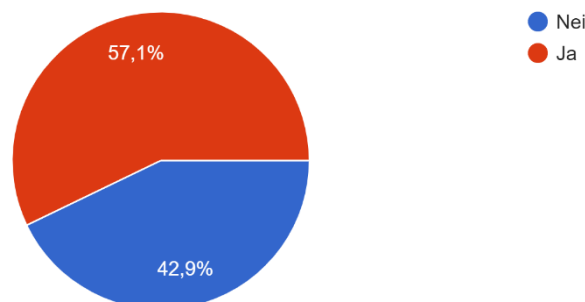
5 svar

Det er svart ja på at flere av hundene har fått ryggraden undersøkt. Men siden ingen av dem har svart om noen diagnose, stiller vi spørsmål om dette har vært ved vanlig dyrlegeundersøkelse uten spesielle symptomer.

7-9 Er hundens ryggrad undersøkt (manuelt eller med røntgen)?

7 svar

Patellaluksasjon:

Patellaluksasjon er en tilstand der kneskåla (eller patella) flytter seg utenfor den furen på lårbeinet som den normalt skal ligge inne i. Denne luksasjonen kan være medial (på innsiden) eller lateral (på utsiden) av kneet.

Typisk hos hunder med patellaluksasjon er at hunden innimellom hopper på tre bein, for i neste øyeblikk å gå normalt. Det er viktig å oppdage patellaluksasjon tidlig og korrigere i ung alder for å forhindre halthet og større problem seinere.

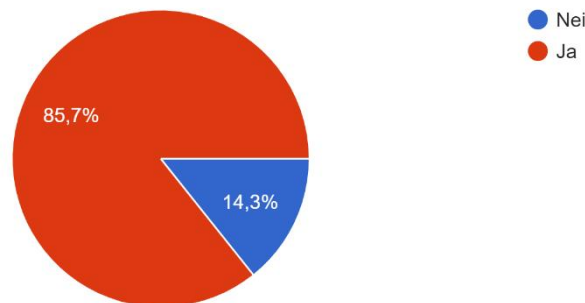
Patellaluksasjon har ofte en arvelig bakgrunn.

Angående avl kan hund med patellaluksasjon grad 1 brukes mot en hund som er fri.

6 av de 7 hunden er undersøkt for patellaluksjon. 4 av dem fikk grad 0, 1 hund grad 1 og 1 hund grad 3. Det framgår ikke om noen av individene har smerter.

7-12 Er hunden undersøkt for patellaluksasjon?

7 svar

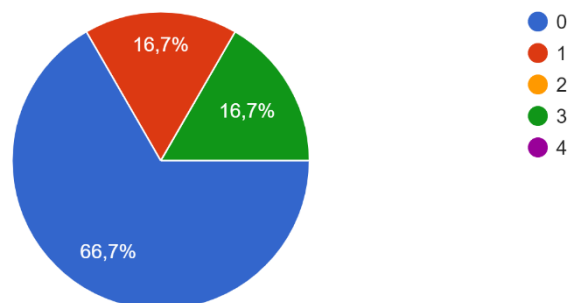

I DogWeb framgår det pr oktober 2021 at det bare er 1 hund med registrert patellaresultat. Denne hunden hadde grad 0.

I helseundersøkelsen er svarene som framstilt under:

7-13 Hvis ja, hvilken diagnose?

6 svar

Andre områder

Av de individene av rasen som bor i Norge nå, er det ingen problem med fordøyelsessystemet, hjerte-karsystemet, nervesystemet, urinveissystemet, hormoner-stoffskifte, svulster og kreft.

Reproduksjon – forplantning

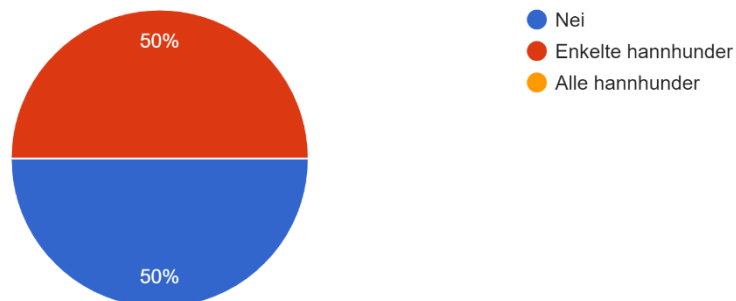
Svært få kai er brukt i avl i Norge.

Det er vanskelig å si noe om fertilitet eller fødselsproblem ut fra de få svarene.

Det er ikke testikkelmangel blant disse hannhundene. Men leder av raseklubben i Finland, landet som uten sammenligning har flest kai i Europa, har vurdert testikkelmangel som en utfordring.

9-4 Har paringsklar tisper noen ganger avvist hannhunder?

2 svar

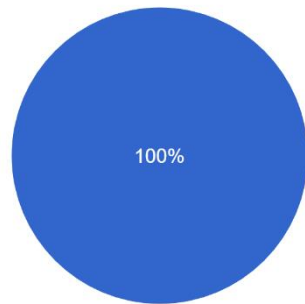

9-11 FOR HANNHUNDER: Har hunden to testikler liggende i pungen?

5 svar

9-12 Har hannhunden vært brukt i avl?
4 svar

- Nei, aldri prøvd
- Ja, uten problemer
- Ja, men ville ikke parre

Mentalitet

Nihon Ken Honzokai (Nippo) er den japanske raseklubben som ivaretar «Den japanske hunden» eller «Nihon ken» (samlebegrep for de opprinnelige japanske hunderasene).

Basisstandarden til Nippo beskriver Den japanske hundens natur, personlighet og temperament: «*Hunden skal ha karakterstyrke og verdighet og et godt lynne, og den skal framstå som naturlig. Den skal være alert og i stand til å bevege seg raskt med kvikke, spenstige steg*».

På raseklubbens dommerkonferanser vektlegges forståelsen av hva som menes med Den japanske hundens «sjel». Raseklubben framhever hvor viktig dette er, men samtidig er det veldig vanskelig å forklare med ord. Japanerne selv beskriver mentaliteten med tre begrep:

KAN-I er mot, taperhet og dristighet kombinert med fatning og mental styrke. Hunden vil forsvare sitt territorium mot ukjente, men dette må ikke forveksles med aggresjon. Hunden vil unngå å starte en slåsskamp, men korrigerer gjerne en hund med dårlig oppførsel.

RYOSEI er godt lynne med majestetisk holdning. Hunden er trofast, lojal og lydige mot sin eier så lenge det ikke strider mot Kan-i.

SOBOKU er naturlig skjønnhet med eleganse og verdig livslyst. Hunden trenger ikke børstes og styles for å være vakker.

Til sammen beskriver de tre begrepene en rolig, modig og stolt hund med stor indre styrke, kombinert med en naturlig skjønnhet.

I utstillingsringen ønsker vi ikke umotivert samkjønnsaggresjon eller utfall mot hunder rundt ringen.

Hunden krever med sin opprinnelige atferd en hel del sosialisering, miljøtrening og håndtering for å fungere godt i vårt samfunn. Her hviler et stort informasjonsarbeid fra oppdretterne til valpekjøperne, og også fra raseklubb til medlemmer.

Som de andre japanske spisshundrasene, tar den gjerne selvstendige avgjørelser.

Kai er en intelligent, sporty og våken rase, med stort jaktinstinkt. Men den er kanskje den av de japanske rasene som er mest førerorientert, holder seg nærmere eieren enn det f.eks. shiba ofte gjør.

Mange er sterkt knyttet til sine eiere, og kan bli utmerkede følgesvenner for de som er villige til å gi dem den oppmerksomheten og fysiske aktiviteten den trenger.

De kan være territorielle og kan bli brukbare vakthunder, men de er ikke voktere eller beskyttende av natur. De lærer raskt, og noen få er søks- og redningshunder i Japan.

Eiere av kai har påpekt at når de først har lært noe, er det vanskelig å avlære det. De er oppmerksomme, og kan lære ved å observere andre. I likhet med de andre japanske rasene er kai katte-like. De elsker høyder, og tilbringer gjerne tiden med å sitte i vindu og observere.

Adferd

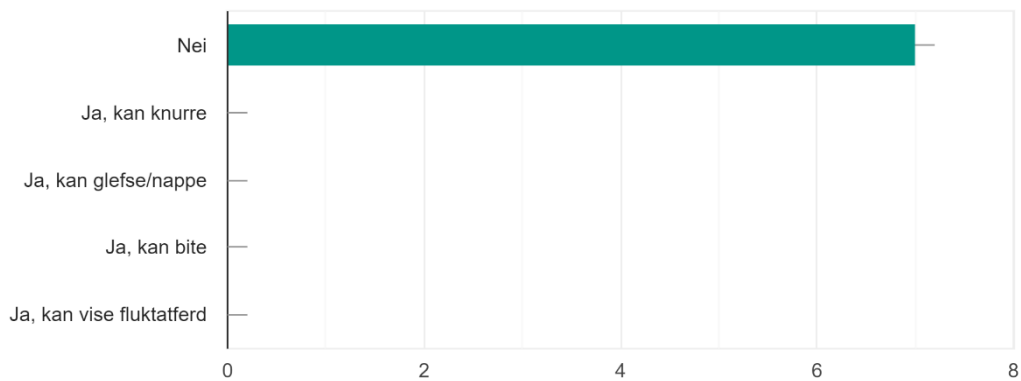
Adferd må sees i sammenheng med Mentalitet (viser til kapittelet om Mentalitet).

Angående helseundersøkelsen:

Ingen av de 7 hundene som omfattes av undersøkelsen har vist uakseptabel adferd, hverken mot kjente eller ukjente mennesker. 1 hund har vist fluktadferd. De har heller ikke plutselig endret adferd uten åpenbar grunn.

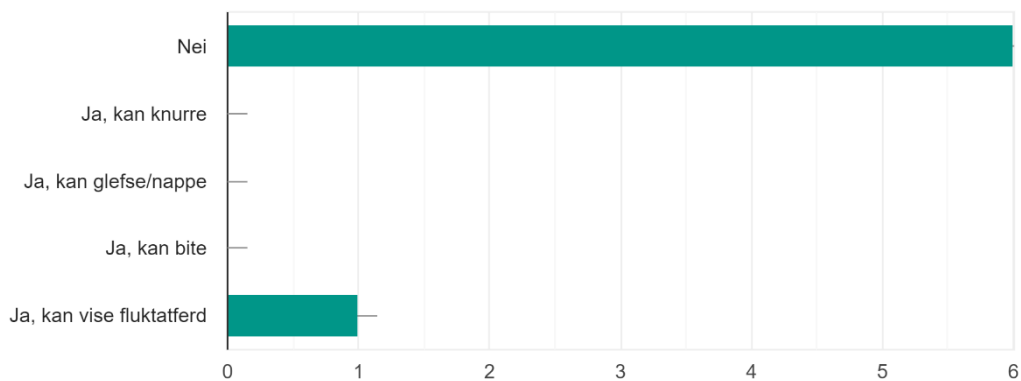
13-2 Har hunden vist uakseptabel atferd overfor kjente mennesker?

7 svar

13-3 Har hunden vist uakseptabel atferd overfor ukjente mennesker?

7 svar

Også i denne rasen er det noen individ som reagerer på lyd. Det gjelder tordenvær, fyrverkeri og skudd.

Fordi vi har så få kai i Norge, har vi henvendt oss til Finland for mer informasjon om temperament og adferd hos kai.

Finland har 119 registrerte kai, og har 6 oppdrettere av rasen. Kati Kraemer er leder av Finnish Nihon Ken Club (den finske Nippo-klubben).

Kati Kraemer gjør oppmerksom på at «shyness» er et problem i rasen. Det er litt uklart om begrepet innebærer at hunden er sky eller om den er reservert. Men utfra eksempler høres det mest ut som at hunden er reservert: Hun sier at kai elsker å være med sine egne mennesker, men liker ikke å bli tatt på av fremmede. Hundestillinger kan være utfordrende hvis ikke valpen er godt sosialisert. Vår finske ekspert presiserer hvor eksepsjonelt viktig det er med sosialisering av kai: Kai-valper må sosialiseres mye mer enn valper av andre hunderaser.

Leder av den finske raseklubben sier dessuten at ressursaggresjon kan være et problem. Dette omfatter vanligvis mat, leker eller folk. Hun blir skremt når hun hører andre snakke om at kai kan være i en hundepark etc. Spesielt unge hunder eksplodere i løpet av sekunder.

Vi har ikke fått opplysninger som peker på ressursforsvar/-aggresjon som et spesielt problem hos våre hunder, men det er noe vi må være oppmerksomme på.

Eksteriør

Rasen skiller seg fra de andre middels store japanske rasene, ved å være tigrert. Kai er større enn shiba, men bare marginalt mindre enn shikoku, hokkaido og kishu, noe som gir den en unik plass i gruppen med japanske raser.

Kai har en skulderhøyde på 42 til 53 cm. Men høydebeskrivelsen spriker mellom de ulike organisasjonene. KKA godtar alt mellom 40-50 cm. JKC sier 47-53 for hannhunder og 42-48 for tisper, mens NIPPO har 47-55 for hanner og 44-52 for tisper og "vår" FCI-standard sier 47-53 for hannhunder og 42-48 for tisper

Kai skal ikke ha urajiro. Fargen er sort sesame med bridle striper eller rød sesame med brindle stiper. Halen er sigdformet.

FCI standarden beskriver rasen som medium stor, velbalansert, robust med velutviklede muskler. Hunden har typiske trekk for hunder fra fjellene i Japan, som sterke lemmer og godt utviklede haser. Rasen har tre godkjente farger, alle tigrert: Aka-tora (rødtigrert), Chu-tora (mellomtigrert) og KuroTora (svarttigrert). Aka-tora er den mest sjeldne varianten. Rasen har et recessivt gen som gir hvit/krem. De fleste kaier har mørke flekker på tungen.

I likhet med alle de japanske spisshundrasene har den en dobbelpels, med strie dekkhår og tykk, tett underull som røytes 2 ganger i året.

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Det overordnede målet for rasen er rasetypiske hunder som er sunne, og som har et rasetypisk, men funksjonelt temperament som er tilpasset vårt samfunn.

De viktigste delmålene for å nå dette:

- Øke bestanden i Norge. Bygge opp antall med genetisk variasjon (flere individ som ikke er i slekt)
- Bevissthet om minst mulig innavlsgrad
- Ved import og avl av kai i Norge, skal det legges vekt på å bevare sunne, funksjonelle og balanserte hunder i tråd med det arbeidet som gjøres av raseklubben i Japan
- Utarbeide rasekompendium for å øke kompetansen om rasen hos dommere og framtidige eiere og oppdrettere
- Oppfordre eiere til å melde fra til raseklubben om sykdom og andre problem

Men vi må være bevisst på at dette er en svært liten og ganske ny rase hos oss, og dermed sårbar. Siden rasen er så liten, er den vanskelig å kartlegge.

Strategier for å nå målene:

- Informasjon
- Tilstrebe oppslutning om RAS

Plan for videre arbeid i JUN (felles for alle de japanske rasene som klubben ivaretar):

- Sunnhetsutvalget (SU) skal evaluere RAS hvert år. Rapporten skal inngå som en del av klubbens årsberetning
- Hvert 5. år skal RAS revideres
- Hvert 3. år skal det arrangeres dommerkonferanse
- SU foreslår at klubben arrangerer nasjonalt raseseminar hvert 2. år og regionalt raseseminar i motsatte år (unntatt de årene det sammenfaller med dommerkonferanse). Noen av seminarene kan være digitale.

Første RAS ble godkjent av styret i Norsk shibaklubb 6/3-2014

RAS er revidert 2020/2021 og godkjent av styret i Japansk Urhundklubb i Norge 21.12.2021